

Sygn. akt III AUz 179/12

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie III Wydział Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Iwona Łuka-Kliszcz
Sędziowie:	SSA Maria Szaroma (spr.) SSA Marta Fidzińska-Juszczak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Elżbieta Bałaban

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **Spółki Akcyjnej w B.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

przy uczestnictwie zainteresowanego J. S.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia (...) Spółki Akcyjnej w B.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 11 lipca 2012 r. sygn. akt VIII U 729/12

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

sygn. akt III AUz 179/12

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 16 października 2012 r.

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych odrzucił zażalenie (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B. na zarządzenie Sądu Okręgowego w Krakowie Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 czerwca 2012 r., sygn. akt VIII U 729/12 na zasadzie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., gdyż pełnomocnik strony skarżącej nie uiścił stosownej opłaty.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie uchylenie postanowienia w trybie art. 395§2 k.p.c. Strona skarżąca

zarzuciła naruszenie art. 130§1 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. poprzez przyjęcie, że w wypadku wniesienia środka zaskarżenia dotkniętego brakiem fiskalnym dopuszczalne jest jego odrzucenie bez uprzedniego wezwania strony do jego opłacenia w terminie tygodniowym. W uzasadnieniu podniesiono, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym nie jest dopuszczalne odrzucenie środka odwoławczego, bez uprzedniego wezwania strony na podstawie art. 130§1 k.p.c. do jego opłacenia w terminie tygodniowym. Strona skarżąca podniosła, że reprezentacja strony przez profesjonalnego pełnomocnika jest w tej sytuacji okolicznością nie mającą prawnego znaczenia, gdyż każdy środek zaskarżenia wskazany w katalogu uchylonego art. 130²§3 k.p.c., także zażalenie wniesione przez profesjonalnego pełnomocnika, podlega odrzuceniu wyłącznie w sytuacji nie wykonania zarządzenia wzywającego do uiszczenia opłaty. Z tych względu brak jest podstaw do odrzucenia zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zgodnie z art. 130² § 1 k.p.c. pismo wniesione przez adwokata, radcę prawnego lub rzecznika patentowego, które nie zostało należycie opłacone, przewodniczący zwraca bez wezwania o uiszczenie opłaty, jeżeli pismo podlega opłacie w wysokości stałej lub stosunkowej obliczonej od wskazanej przez stronę wartości przedmiotu sporu.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 stycznia 2010 r., sygn. akt II UZ 48/09, stwierdził, że nie ma podstaw do stwierdzenia, iż po uchyleniu, z dniem 1 lipca 2009 r., art. 1302 § 3 k.p.c., uległy jakimkolwiek zmianom rygory dotyczące braków fiskalnych pism procesowych będących środkami zaskarżenia (odwoławczymi) wnoszonymi przez profesjonalnych pełnomocników. Wyeliminowanie wskazanego przepisu z porządku prawnego nie oznacza, iż w procedurze cywilnej odstąpiono od zasady samoobliczania i samoopłacania opłat sądowych od pism procesowych będących środkami zaskarżenia (odwoławczymi) wnoszonymi przez profesjonalnych pełnomocników.

Jak słusznie wskazał Sąd I instancji wnioskodawca był reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, który wnosząc zażalenie nie dopełnił obowiązku uiszczenia opłaty podstawowej w kwocie 30 zł. Zatem stosownie do treści art. 126 k.p.c. brak było podstaw by nadać sprawie dalszy bieg. Nie ma zatem racji skarżący, twierdząc że w procedurze cywilnej po zmianach dokonanych ustawą z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 234, poz. 1571), czyli od 1 lipca 2009 r., nie obowiązują już surowsze rygory dotyczące braków fiskalnych pism procesowych będących środkami zaskarżenia (odwoławczymi) wnoszonych przez podmioty profesjonalne. Normę prawną wyrażoną w uchylonym art. 130² § 3 k.p.c., według której wnoszone przez adwokata, radcę prawnego, czy rzecznika patentowego nieopłacone pismo procesowe będące środkiem zaskarżenia (odwoławczym), podlega odrzuceniu bez wezwania o uiszczenie tej opłaty (w wysokości stałej lub stosunkowej) można bowiem odkodować z innych, nadal obowiązujących przepisów Kodeksu postępowania cywilnego; odnośnie do skargi kasacyjnej z przepisów art. 398²¹ w związku z art. 391 § 1 i w związku z art. 130² § 1 k.p.c. oraz art. 398⁶ § 2 k.p.c. Uchylenie przepisu art. 130² § 3 k.p.c. nie ma zatem takiego znaczenia prawnego, jakie przypisuje mu skarżący, bowiem jego wyeliminowanie z porządku prawnego nie oznacza, iż w procedurze cywilnej odstąpiono od zasady samoobliczania i samoopłacania opłat sądowych od pism procesowych będących środkami zaskarżenia (odwoławczymi) wnoszonymi przez profesjonalnych pełnomocników.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że pełnomocnik wnioskodawcy w niniejszej sprawie obowiązany był uiścić od zażalenia opłatę w stałej wysokości, bez wezwania Sądu. Uchybienie temu obowiązkowi było równoznaczne z nieopłaceniem zażalenia, które po myśli art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., prowadziło do jej odrzucenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji postanowienia w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.